

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/462/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113201744
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5113201744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik mesta Žiliny s. r. o., so sídlom Kvačalova 2, Žilina, IČO: 36 007 099, zastúpený JUDr. Emilom Hadbábnym, člen spoločnosti HADBÁBNA & spol., Advokátska kancelária so sídlom P. O. Hviezdoslava 6, Žilina, IČO: 37 910 221, proti odporkyni: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. J. XXX/X, U. - T., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Chlapík, s. r. o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, IČO: 47 232 072, o zaplatenie sumy 65,65 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/73/2013-39 zo dňa 24. júla 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 24,31 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, IČO: 47 232 072, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 72,93 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáhal zaplatenia sumy 65,65 eur z dôvodu, že odporkyňa dňa 10.09.2012 porušila zmluvné podmienky, keď na linke č. 24 v čase o 15:46 hod cestovala s neplatným cestovným lístkom. Odporkyňa napriek výzve na úhradu dlhu zostala nečinná a svoj dlh neuhradila.

Po vykonanom dokazovaní vzal okresný súd za nesporné, že odporkyňa dňa 10.09.2012 využila služby navrhovateľa a cestovala na trolejbusovej linke č. 1 v Žiline s prestupným zľavneným cestovným lístkom v hodnote 55 centov, ktorý si v dopravnom prostriedku označila o 15:31 hod. Nespornou bola i skutočnosť, že odporkyňa následne prestúpila na zastávke Hurbanova na autobusovú linku č. 24, kde na prepravu použila ten istý prestupný zľavnený cestovný lístok, ktorý si však následne v autobuse č. 24 opakovane neoznačila v označovacom zariadení. Revízor kontroloval odporkyňu v čase o 15:46 hod, z čoho vyplýva, že odporkyňa neprekročila povolenú lehotu 30 minút na prestup do druhého dopravného prostriedku plynúcu od prvého označenia cestovného lístka. V konaní bolo medzi účastníkmi sporné to, či konanie odporkyne, ktorá si riadne zakúpila prestupný cestovný lístok a pritom neprekročila časový úsek určený na prestup do druhého dopravného prostriedku, avšak prestupný lístok označila iba pri prvom nástupe do dopravného prostriedku, nie už po prestupe do ďalšieho dopravného prostriedku, zakladá

nárok navrhovateľa na sankciu titulom cestovného a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku v prvom rade konštatoval, že zmluva o preprave uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou je zmluvou spotrebiteľskou. Ďalej zistil, čo navrhovateľ nepopieral, že u neho bolo možné zakúpiť si dva druhy prestupných cestovných lístkov, a to: 1/ prestupný cestovný lístok, ktorý sa predáva na predajných miestach, na ktorého zadnej strane je uvedené poučenie pre cestujúceho, že tento lístok je platný, ak si cestujúci bezprostredne pri nástupe do vozidla MHD vyznačí v označovači nastúpenie 1. a 2. cesty (prestup), pričom možný je len jeden prestup. Maximálny čas medzi obidvoma označeniami je 30 min. Prestup nie je možný na vozidlo tej istej linky. Pri nedodržaní týchto podmienok je cestovný lístok neplatný; 2/ prestupný cestovný lístok, ktorý sa predáva v automatoch (aký mala zakúpený aj odporkyňa), kde na jeho zadnej strane je uvedené poučenie, že použitie cestovného lístka sa riadi tarifou MHD, cestujúci je povinný označiť si cestovný lístok ihneď pri nástupe do vozidla v najbližšom označovači. Na základe uvedených zistení okresný súd konštatoval, že pri tých istých cestovných prestupných lístkoch je pre cestujúceho uvedená rozdielna informácia o spôsobe a podmienkach jeho použitia a platnosti. Z lístku zakúpeného v automate je informácia, z ktorej si priemerný spotrebiteľ celkom zrejme môže vyvodiť pokyn, že na platnosť lístka postačuje jeho označenie pri prvom nástupe do vozidla MHD. Pokiaľ teda prichádza do úvahy dvojaký výklad zmluvných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľskej zmluve - v danom prípade dvojaký výklad ohľadne označenia cestovného lístka na to, aby ho bolo možné považovať za platný - je nutné aplikovať ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“), podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pokiaľ teda z obsahu jedného cestovného lístka môže spotrebiteľ vyvodiť, že na platnosť prestupného lístka postačuje jedno označenie a z druhého cestovného lístka vyplýva, že je nutné označenie cestovného lístka dvakrát, je v súlade s ust. § 54 ods. 2 OZ, aby súd použil výklad, podľa ktorého na platnosť lístka postačuje jeho označenie len pri prvom nástupe do vozidla. Uvedené odporkyňa na zakúpenom cestovnom lístku aj vykonala, naviac lehotu určenú na prestup do druhého dopravného prostriedku dodržala. S poukazom na uvedené skutočnosti nárok navrhovateľa považoval za nedôvodný.

Okresný súd vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že správne použitie cestovného lístka vyplýva z riadne zverejneného prepravného prostriedku, resp. odporkyňa mala požiadať o radu vodiča MHD uviedol, že v prepravnom poriadku sú vyobrazené len cestovné lístky v takom znázornení, v akom sa predávajú na predajných miestach, pričom v tomto poriadku pri uvedenom vzore je uvedené len také rozšírené poučenie, ako sa nachádza aj na zadnej strane lístka zakúpeného na predajnom mieste navrhovateľa. V prepravnom poriadku nie je vyobrazený ako vzor cestovný lístok, ktorý cestujúci obdrží pri jeho zakúpení v automate, na ktorom je uvedené iné poučenie. Pokiaľ si cestujúci zakúpi lístok v automate, spotrebiteľ nemá dôvod neriadiť sa týmto pokynom a tiež nemá dôvod pochybovať o jeho správnosti bez ohľadu na to čo sa píše v prepravnom poriadku. To platí o to viac, keď sa v prepravnom poriadku o potrebe dvojitého označenia píše pri lístkoch, ktoré svojím vyobrazením ani nezodpovedajú lístkom zakúpeným v automate. Celý uvedený postup i systém vyobrazenia vzorov lístkov v prepravnom poriadku navrhovateľa je pre spotrebiteľa zmätočný a neprehľadný. Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že odporkyňa si mala spôsob použitia lístka zistiť u vodiča autobusu, okresný súd v odôvodnení uviedol, že takýto postup často krát vzhľadom na situáciu v hromadnej doprave nie je ani možný. Pritom nie je vylúčený ani prípad sankcionovania cestujúceho zo strany revízora z dôvodu nedodržania povinnosti bezodkladného označenia cestovného lístka po nastúpení do vozidla a to v čase, keď si cestujúci namiesto jeho urýchleného označenia zisťuje spôsob použitia cestovného lístka u vodiča.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), nakoľko odporkyňa mala plný úspech vo veci.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie a odporkyni bude uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania.

V dôvodoch odvolania uviedol, že nespochybňuje záver prvostupňového súdu, že zmluva o preprave osôb, ktorá bola s navrhovateľkou konkludentne uzavretá dňa 10.09.2012 je zmluvou spotrebiteľskou. Súčasťou zmluvy je v súlade s § 4 ods. 6 zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave (ďalej už len „zák. č. 56/2012 Z. z.“) aj zverejnený prepravný poriadok dopravcu, ktorého súčasťou je zákonná tarifa. Prepravný poriadok ako i tarifa sú riadne zverejnené jednak na webovom sídle navrhovateľa, ako i

na verejne prístupných predajných miestach navrhovateľa. Skrátené informácie sú zverejnené tiež v každom vozidle MHD, ako i na zastávkach MHD. V súvislosti so závermi prvostupňového súdu odvolateľ zdôraznil, že v súlade s § 16 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z. z. je cestovný lístok len potvrdením o uzatvorení zmluvy o preprave osôb a o zaplatení cestovného. Zmluvné podmienky a teda i podmienky použitia cestovného lístka sú riadne vymedzené v prepravnom poriadku a tarife, pričom údaje uvedené na zadnej strane cestovného lístka predstavujú len zostručnené informácie, ktoré navrhovateľ uvádza nad rámec svojich zákonných povinností. Skutočnosť, že na prestupnom cestovnom lístku zakúpenom na predajnom mieste je uvedená obsiahlejšia informácia ako na lístku zakúpenom v automate, je spôsobená jedine rozdielnym technickým zabezpečením ich vyhotovenia. Oba cestovné lístky na prednej strane obsahujú totožné a zákonom predpísané údaje a zároveň prikazujú spotrebiteľovi označiť si cestovný lístok v súlade s tarifou. Keďže je nesporné, že odporkyňa nastúpila do vozidla linky č. 1 a následne prestúpila na linku č. 24, mala povinnosť v súlade s tarifou, ale i v súlade s informáciou na zadnej strane ňou zakúpeného lístka označiť si cestovný lístok pri najbližšom označovači v oboch vozidlách, na ktoré nastúpila. Túto informáciu znázorňujú aj obrazové piktogramy dvoch šípok na prednej strane cestovného lístka. Odporkyňa pripustila, že sa pri použití prestupného cestovného lístka riadila zaužívanou praxou z cestovania MHD v Bratislave a v Košiciach, kde má prestupný cestovný lístok charakter časového cestovného lístka, a teda postačuje ho označiť v jednom vozidle. Odporkyňa však cestovala MHD v Žiline, pričom si mala byť vedomá toho, že mestská hromadná doprava sa v rôznych mestách vykonáva rozdielnym spôsobom. V Žiline sa prestupný cestovný lístok viaže na počet prestupov a nie na čas, počas ktorého možno uskutočniť ľubovoľný počet prestupov.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil návrh v časti o úhradu 0,65 eur, keď v tomto smere nebral do úvahy ustanovenia čl. VIII. ods. 5 písm. c/ Prepravného poriadku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že z predmetného sporu je nepochybné, že navrhovateľ dal do predaja dva druhy cestovných lístkov s rozdielnou informáciou pre cestujúceho. Odporkyňa mala zakúpený zľavnený prestupný lístok v cene 0,55 eur v predajnom automate s časovou dobou použitia 30 minút a riadila sa informáciou uvedenou na tomto cestovnom lístku. Uvedený čas dodržala. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentuje tým, že cestujúci má povinnosť informovať sa o podmienkach prepravy v prepravnom poriadku, ktorý je verejne prístupný na webovej stránke navrhovateľa, resp. na predajných miestach a v skrátenej forme i v každom vozidle MHD a na zastávkach MHD, odporkyňa poznamenala, že na zastávke MHD pri Celulózke takéto prepravné podmienky nie sú zverejnené. Navrhovateľ opomenul v rámci citácie viacerých právnych predpisov uviesť rozhodujúci právny predpis na posúdenie predmetu sporu, ktorým je OZ a jeho ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Okresný súd v tomto smere správne poukázal na jeho ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

Na základe týchto skutočností navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť jej trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 24,31 eur.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že tieto nie sú nové, okresný súd sa s nimi náležite a dôsledne vysporiadal v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku,

s ktorým sa odvolací súd plne stotožnil. Okresný súd v tomto smere - pri možnom dvojitoť výklade zmluvných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľskej zmluve - správne a v súlade s ust. § 54 ods. 2 OZ použil výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Uvedený záver považoval i odvolací súd za rozhodujúci pre právne posúdenie predmetnej veci. Na základe vyššie uvedeného a s prihliadnutím na skutočnosť, že vo vzťahu k výroku o trovách konania neboli zo strany odvolateľa vznesené žiadne odvolacie námietky, napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd priznal odporkyni trovy odvolacieho konania podľa zásady úspešnosti a v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) boli zo strany právneho zástupcu odporkyne riadne a včas uplatnené.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.